

РЕШЕНИЕ

№ 1824

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **13017** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. В. К., подадена чрез адв.А., срещу Заповед с рег.№4332з-853/18.10.2019г. на началник на 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.2, чл. 199, ал.1, т.6, предложение четвърто и чл. 204, т. 4 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. Твърди се незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно се правят възражения за нарушение на чл.16 от Инструкция №8121з-470/27.04.2015г. на МВР; липса на описание на конкретно дисциплинарно нарушение, неяснота по какъв начин служителят не е уплътнил работното време и какви служебни задължения не е изпълнил; че неправилно е наложено дисциплинарно наказание по чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, вместо по чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР; липса на мотиви относно наложеното наказание и неговия размер, както и относно формата на вината. Претендира се направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв.А., поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - началник на 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и

контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Не е спорно по делото, че към момента на издаване на оспорената заповед Б. В. К. заема длъжността младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към ОПП-СДВР.

Видно от приложената по преписката ежедневна ведомост с рег. № 4332р-16238/02.05.2019 г. за разстановка на силите и средствата, на 12.06.2019г. за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. на 13.06.2019г. жалбоподателят е назначен в наряд като патрул за пътен контрол на АМ-С. със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В Столична дирекция на вътрешните работи е постъпило писмо с рег. № 7855р-6524/09.07.2019 г. от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР, в което са изнесени данни за извършени нарушения от служители на МВР. Посочено е, че след преглед на видеофайлове от АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“ е установено, че за времето от 03:40 ч. до 05:03 ч. на 13.06.2019 г. жалбоподателят и другият назначен заедно с него в наряда служител - Я. Я. са в отпуснато състояние на седалките, включително със затворени очи и не изпълняват служебните си задължения.

По случая е разпоредена проверка, като с писмо рег. № 4332з-28186/29.08.2019г. на директора на СДВР е направено искане за предоставяне от Дирекция „Вътрешна сигурност“ на описаните видеофайлове от АИС „Видеозаснемане и пътен контрол“. Същите са предоставени с писмо с рег. № 7855р-7732/09.08.2019г. на директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“, съгласно папка с номер 4332р-28186, съдържаща 85 броя файлове с видео информация от АИС ВПК за дата 13.06.2019г. от камерите, монтирани в служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] .

С резолюция на директора на СДВР материалите са изпратени на ОПП-СДВР. В протокол с рег. № 4332р-31925/27.08.2019 г. е отразен извършеният от инспекторите Ц. и Х. /служители на ОПП-СДВР/ преглед на изпратените файлове, като е установено, че за времето от 03,31ч. до 05,02ч. на 13.06.2019г. служителите в служебен автомобил СВ3400КВ са в отпуснато състояние на седалките, като в по-голямата част от периода са със затворени очи.

В тази връзка жалбоподателят К. е дал сведение с рег. № 4332р-29958/12.08.2019г., в което е завил, че за времето на дежурството е спазвал инструкцията за пътен контрол. Резултатите от проверката са обективирани в справка с рег. № 4332р-34365/13.09.2019 г. на полицейски инспектор 01 група ПК 01 сектор ОКПД ОПП-СДВР. В справката е посочено, че съгласно ежедневна ведомост с рег. № 4332р-16238/02.05.2019 г., жалбоподателят Б. В. К. и колегата му Я. И. Я. са назначени в наряд за времето от 19:00 ч. на 12.06.2019г. до 07:00 ч. на 13.06.2019г. като патрул за пътен контрол по маршрут АМ С. със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] . При преглед на видеофайлове в папка SDVR и директория SDVR/A./СВ3400КВ/2019/06.13 е установено, че за времето от 03:40 ч. до 05:03 ч. на 13.06.2019г. жалбоподателят не е уплътнил работното си време и не е изпълнил служебните си задължения съгласно чл. 51, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, което представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР.

Жалбоподателят е запознат с посочената справка на 14.10.2019 г., видно от положен от него подпис и изписани три имена.

На 17.10.2019г. е снето обяснение от жалбоподателя К., в което е заявил, че изнесеното в справката не отговаря на истината.

По преписката е приложена справка с рег. № 513р-77874/27.05.2019 г. за наложени дисциплинарни наказания и награди на жалбоподателя, според която по време на службата му на К. не са налагани дисциплинарни наказания и е награждаван с три награди в периода 2012-2014г.

Въз основа на така проведеното дисциплинарно производство е издадена заповед № 4332з-853/18.10.2019г. на началника на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ към ОПП-СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 1, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 199, ал. 1, т. 6, предл. четвърто и чл. 204, т. 4 от ЗМВР на Б. В. К. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неуплътняване на работното време, осъществяващо състава на дисциплинарно нарушение по чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, и неизпълнение на служебните задължения /чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР/, изразяващо се в неспазване на чл. 51, ал. 2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейността по контрол на пътното движение.

Заповедта е връчена на служителя на 22.10.2019г., а жалбата срещу нея е подадена на 04.11.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган на ръководна длъжност по смисъла на чл.204, т.4, вр. чл.143, ал.1, т.3 ЗМВР и раздел VIII, т.4 от Класификатора на длъжностите в МВР и съгласно справка изх.№513р-92721/15.1.2019г. на началника на 03 сектор към Отдел „ЧР“-СДВР, съгласно която издателят на заповедта С. К. заема длъжността началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР. Спазена е формата по чл.210, ал.1 ЗМВР. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с мотивите на справка рег.№4332р-34365/13.09.2019 г. с оглед изричното ѝ цитиране в оспорената заповед. Видно от ръкописното отбелязване върху нея, държавният служител е запознат със справка рег.№4332р-34365/13.09.2019г. на 14.10.2019г. Предоставил е писмени обяснения, приети от дисциплинарно наказващия орган.

Спазени са и сроковете за налагане на дисциплинарното наказание. Императивната разпоредба на чл.195, ал.1 ЗМВР установява преклузивни срокове за налагане на дисциплинарното наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание,

е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл.196, ал.1 ЗМВР). Насока дава и разпоредбата на чл.196, ал.2 ЗМВР - когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая това е 12.09.2019г., когато дисциплинарно наказващият орган се е запознал със съдържанието на справката. Справката съдържа, както данни за нарушението и нарушителя, така и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Въз основа на изложеното съдът приема, че нарушението е открито по смисъла чл.195, ал.1, вр.чл.196 ЗМВР на 12.09.2019 г. Оспорената заповед е издадена на 18.10.2019г., в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР и чл.58 от Инструкция №8121з-470 от 27 април 2015г.

Доколкото в случая съгласно чл.208 ЗМВР не се издава заповед по чл.207, ал.8, т.1 ЗМВР, няма задължение съгласно чл.16 от Инструкция №8121з-470/27.04.2015г. на МВР за връчване на такава.

Спазена е и процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство надлежно са охранени процесуалните права на уличения служител, като в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

Издадената заповед обаче е материално незаконосъобразна.

Наказващият орган е приел, че дисциплинарното нарушение се изразява в неизпълнение на служебни задължения във връзка с уплътняване на работно време. Неуплътняването на работното време предполага бездействие когато служителът дължи активни действия. Когато на държавния служител се вменява определено бездействие, дисциплинарнонаказващият орган задължително следва да изложи мотиви в какво се изразява дължимото действие, в изпълнение на каква правно регламентирана дейност е дължимо действието и дали от обективна страна представлява неизпълнение в пълен обем на задължения и по какъв начин. В конкретния случай това не е сторено.

Съгласно чл.194, ал.4 от ЗМВР, всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно и в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР-неизпълнение на служебни задължения, на която се е позовал дисциплинарно наказващия орган не може да квалифицира нарушението от правна страна, тъй като не е конкретизирано какви са тези задължения и по какъв начин са вменени на жалбоподателя, като действия или бездействия, с които да уплътнява работното време. От заповедта и от справката, която е послужила за издаване на заповедта не става ясно какво конкретно поведение същия дължи в определения часови период, какво му е било разпоредено да изпълни и какво не е изпълнил. Дисциплинарно наказващия орган е приел, че служителя виновно е нарушил разпоредбите на чл. 51, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г., които разпоредби касаят реда за организацията за осъществяване на дейности по контрол по

пътното движение. Изписването на текстовете в пълен обем не може да бъде прието като описание на извършеното нарушение, доколкото липсва описание на конкретните действия и бездействия, които служителят не е извършил и които ангажират неговата дисциплинарна отговорност. Разпоредбата на ал. 1 на чл. 51 от инструкцията сочи, че полицейския наряд осъществява превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия. В същото време такива фактически установявания, касаещи чл. 51 от инструкцията в изготвената справка, а и в заповедта за дисциплинарно наказание не са изложени и посочените текстове не кореспондират с тезата на органа за неизпълнение на служебни задължения. От действията, описани в оспорваната заповед, не следва да се приеме, че ДНО конкретизирал какво точно не е направил жалбоподателя, за да е уплътнено работното му време.

Безспорно е, че в часовия период: 03:40 ч. до 05:03 ч. няма интензивно пътно движение. Сам по себе си отпуснатия седеж, дори със затворени очи /в случая за непосочено конкретно време/, не е повод да се счита, че има неуплътнено работно време. Служителите, включително и жалбоподателя за периода от 03:40 ч. до 05:03 ч. на 13.06.2019г. на АМ – С., на Първи тунел са се намирали в патрулния автомобил, на пункта за осъществяване на превантивна и контролна дейност. По същество обвинението е за ниска степен на концентрация и отпуснато състояние. Това конкретното състояние на служителя на работното му място, което понякога и по обективни причини може да не е в пълен обем на концентрация и най - добра кондиция, само по себе си не може да се квалифицира като дисциплинарно нарушение. Не може да се приеме неуплътняване на работното време, тъй като служителите са били в патрулния автомобил, без да са се отклонили от маршрута и не са се занимавали с нищо различно от наблюдение на обстановката в района с готовност за реакция при необходимост, тоест са били в готовност и на разположение за съдействие при необходимост. Следва да се има предвид, че се касае за ранните сутрешни часове, когато трафикът по принцип не е натоварен, съответно не преминават много автомобили, които могат да бъдат спрени за проверка. След като жалбоподателят е бил на работното си място и в автомобила, по маршрута на наряда, не е налице неизпълнение на задължението по чл. 51, ал.1 от Инструкцията. В случая дисциплинарно наказващия орган не е посочил фактически конкретните правила за служебно поведение, които служителя не е спазил и на които поведението му противоречи, съответно не е посочил фактическа обстановка в процесния период, която да предполага активни действия на служителите в изпълнение на служебните им задължения. Непосочването на конкретните фактически основания, които да съответстват на определената квалификация на дисциплинарното нарушение не може да бъде заместено само от цитирането на правно основание.

Горепосоченото мотивира съда да приеме, че от описаната фактическа обстановка в мотивите на заповедта не може да се направи извода за осъществено дисциплинарно нарушение, т.е. тя е постановена в противоречие с материално правни разпоредби. По изложените съображения съдът намира оспорваната заповед за материалноправно незаконосъобразна, поради което същата на основание чл.172, ал.2 АПК следва да бъде отменена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят следва да се присъдят претендираните и доказани от него като направени разноски за държавна такса в размер на 10лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

Водим от горното Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед с рег.№4332з-853/18.10.2019г. на началник на 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи на заплати на Б. В. К., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: